

Sygn. akt II K 1068/17

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 17 maja 2018 r.

Sąd Rejonowy w Legionowie w II Wydziale Karnym

w składzie:

Przewodniczący: S.S.R. Grzegorz Woźniak

Protokolant: Arleta Agata

przy udziale Prokurator Agaty Kowalskiej

po rozpoznaniu na rozprawie w dniu 11.04. i 17.05.2018 r.

sprawy przeciwko

H. P. urodz. (...)

w O.

syna W. i R. z d. G.

oskarżonego o to, że: w nieustalonym okresie nie później niż do dnia 22 lipca 2017 r. w L., woj. (...) znęcał się nad 340 zwierzętami – gołębiami w ten sposób, że utrzymywał je w niewłaściwych warunkach bytowania, w stanie rażącego zaniedbania, brudzie i niechlujstwie oraz z brakiem dostępu do wody,

tj. o czyn z art. 35 ust. 1a Ustawy z dnia 21 sierpnia 1997 r. o ochronie zwierząt

orzeka

I. Uznaje oskarżonego H. P. za winnego popełnienia zarzucanego mu w akcie oskarżenia czynu, stanowiącego przestępstwo z art. 35 ust. 1a Ustawy z dnia 21 sierpnia 1997 r. o ochronie zwierząt i za to na mocy powołanego przepisu, przy zastosowaniu art. 37a k.k. wymierza mu karę 100 (stu) stawek dziennych grzywny, oznaczając wysokość jednej stawki na kwotę 10 (dziesięciu) złotych.

II. Na podstawie art. 35 ust. 5 Ustawy z dnia 21 sierpnia 1997 r. o ochronie zwierząt zobowiązuje oskarżonego do uiszczenia nawiązki na rzecz Stowarzyszenia Pogotowie dla (...) w T. w kwocie 1.000 (jednego tysiąca) złotych.

III. Na podstawie art. 624 § 1 k.p.k. w zw. z art. 17 ust. 1 Ustawy o kosztach w sprawach karnych zwalnia oskarżonego z obowiązku zwrotu kosztów sądowych i przejmuje je na rzecz Skarbu Państwa.

Sygn. akt II K 1068/17

UZASADNIENIE WYROKU

z dnia 17 maja 2018 r. ,

w części dotyczącej kary, zgodnie z treścią art. 423 § 1a k.p.k.

Sąd, na podstawie całokształtu materiału dowodowego ujawnionego podczas rozprawy, ustalił następujący stan faktyczny:

Oskarżony H. P. od bliżej nieustalonego czasu hodował na swej posesji w L. przy ul. (...) gołębie. Gołębie te hodował w gołębniku i strychu budynku mieszkalnego, było ich łącznie 340. Oskarżony nie miał odpowiednich warunków do hodowania takiej ilości gołębi. Na jego posesji znajdował się gołębnik, w którym gnieździło się około 140 sztuk tych ptaków, nie miały one przegródek dla każdego zwierzęcia, oskarżony nie sprzątał ich odchodów, pomieszczenie to były zaniedbane i brudne, na podłodze leżały dwa martwe gołębie. Na strychu budynku mieszkalnego znajdowało się pomieszczenie z wydzielonymi miejscami dla gołębi, ale część z nich przebywała na podłodze. Podłoga pokryta była grubą warstwą odchodów. Oskarżony nie sprzątał pomieszczeń dla gołębi i nie zapewnił im dostępu do świeżej wody. W dniu 22 lipca 2017 r. na terenie posesji oskarżonego pracownik „P.” przeprowadził kontrolę warunków utrzymania zwierząt, w związku z informacjami o nieodpowiednich warunkach ich utrzymywania. Znajdujące się na działce oskarżonego gołębie w ilości 340 sztuk zostały mu odebrane.

Sąd zważył, co następuje:

Oskarżony zajmował się hodowlą zwierząt, w tym posiadał 340 sztuk gołębi. Z hodowlą zwierząt wiązą się obowiązki zapewnienia im godziwych warunków, uwzględniających ich potrzeby właściwe dla gatunku, wieku zwierzęcia i jego cech indywidualnych, wyżywienia, dostępu do świeżej i czystej wody, czystego miejsca bytowania, odpowiedniego pomieszczenia chroniącego je przed niekorzystnymi warunkami środowiskowymi i drapieżnikami, a także właściwe warunki opieki nad potomstwem. Oskarżony takich warunków hodowanym zwierzętom nie zapewnił, gdyż nie dbał o ich potrzeby życiowe w ogóle, ograniczył się do wystawienia gołębnika i umożliwił części gołębi dostęp do strychu. Hodowane przez niego ptaki nie miały odpowiednich pomieszczeń do nocowania i pobytu, przebywały w skrajnych warunkach brudu i niechlujstwa, wśród zalegających odchodów, nie miały stałego dostępu do wody. Dołączona dokumentacja fotograficzna potwierdza, że oskarżony nie dbał o potrzeby gołębi i nie zapewnił im odpowiednich warunków hodowli (por. dokumentacja fotograficzna z k.7-11,15-16.23-49,66-120). Zgodnie z treścią art. 6 ust. 2 Ustawy o ochronie zwierząt znęcanie się nad zwierzęciem dotyczy sytuacji, gdy sprawca świadomie dopuszcza do zadawania bólu lub cierpienia, a w szczególności poprzez utrzymywanie zwierząt w niewłaściwych warunkach bytowania, w tym w stanie rażącego zaniedbania lub niechlujstwa, bądź w pomieszczeniach albo klatkach uniemożliwiających im zachowanie naturalnej pozycji.

Niewątpliwie zatem oskarżony dopuścił się znęcania nad 340 gołębiami, które posiadał na swej działce. Prowadzi to do uznania, że oskarżony dopuścił się popełnienia przestępstwa określonego w art. 35 ust.1a Ustawy o ochronie zwierząt.

Oskarżony ma 80 lat, jest żonaty, nie ma nikogo na utrzymaniu, zdobył wykształcenie podstawowe, jest emerytem i uzyskuje około 1.600 złotych dochodu miesięcznie (oświadczenie z k.139v), nie był karany (k.179).

Stopień społecznej szkodliwości czynu był znaczny, gdyż oskarżony dopuścił się znęcania nad znaczną ilością zwierząt i okazał przy tym rażące lekceważenie porządku prawnego.

Kara powinna przekonać oskarżonego i ogół społeczeństwa, że popełnianie przestępstw nie jest opłacalne i zamiast spodziewanych korzyści przynosi dolegliwości. Celem kary jest również kształtowanie w społeczeństwie szacunku dla norm prawnych oraz wskazywanie, że zwierzęta należy traktować odpowiednio i zapewniać im właściwe warunki egzystencji.

Do okoliczności obciążających należy zaliczyć przede wszystkim znaczną ilość zwierząt, które oskarżony hodował w niewłaściwych warunkach oraz rażące warunki ich utrzymania. Natomiast jako okoliczności łagodzące przyjęto uprzednią niekaralność oskarżonego (k.179), a także to, że warunki, w których hodował zwierzęta spowodowały śmierć zaledwie dwóch gołębi, co zgodnie z zeznaniami lekarza weterynarii nie stanowi znacznego odsetka śmierci wśród hodowanych zwierząt (por. zeznania M. K. z k. 55).

Zgodnie z treścią art. 35 ust. 1 i 1a Ustawy o ochronie zwierząt ten kto, znęca się nad zwierzęciem podlega karze pozbawienia wolności do lat 3.

Biorąc pod uwagę powyżej wymienione przesłanki wymiaru kary Sąd uznał, że nawet najłagodniejsza kara przewidziana przez ustawodawcę byłaby wobec oskarżonego zbyt surowa. Uwzględniając warunki i właściwości osobiste oskarżonego, Sąd uznał, że karą adekwatną do stopnia winy i społecznej szkodliwości powinna być kara grzywny, której orzeczenie umożliwia treść art. 37a k.k. Kara 100 stawek dziennych będzie karą sprawiedliwą, adekwatną i spełni cele wychowawcze i poprawcze wobec oskarżonego, a jednocześnie w sposób należyty będzie kształtować świadomość społeczną w dziedzinie ochrony praw zwierząt. Oskarżony utrzymuje się z niewysokiej emerytury, stąd wysokość stawki dziennej została ustalona na minimalnej wysokości.

Dla wzmocnienia wychowawczego oddziaływania wyroku, Sąd orzekł wobec oskarżonego nawiązkę na rzecz organizacji zajmującej się ochroną zwierząt. Kwota nawiązki została ustalona na kwotę 1.000 złotych, co jest adekwatne do nakładu pracy związanego z odebraniem oskarżonemu gołębi i poszukiwaniu instytucji, która zapewni im godziwe warunki.

Biorąc pod uwagę, że oskarżony został ukarany grzywną i orzeczono wobec niego nawiązkę, a utrzymuje się z niewysokiej emerytury, zwolniono go z obowiązku zwrotu kosztów sądowych.